

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2010347
van 17 november 2015

Opposant: **G MDF (Société par Actions Simplifiée)**

Le Village
84190 Gigondas
Frankrijk

Gemachtigde: **Office Kirkpatrick S.A.**

32, Avenue Wolfers
1310 La Hulpe
België

Ingeroepen recht: **Europese inschrijving 2887610**

WILD PIG

tegen

Verweerder: **WILDE ZWIJNEN B.V.**

Javaplein 23hs
1095 CJ Amsterdam
Nederland

Gemachtigde: **Kalff Katz & Franssen advocaten**

Concertgebouwplein 9
1071 LL Amsterdam
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1284430**

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 17 februari 2014 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde woord-

/beeldmerk, voor waren en diensten in de klassen 16, 18, 24, 25, 29, 32, 33, 41 en 43. Het depot is onder nummer 1284430 in behandeling genomen en gepubliceerd op 3 september 2014.

2. Op 3 november 2014 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Europese inschrijving 2887610 van het woordmerk WILD PIG, ingediend op 1 oktober 2002 en ingeschreven op 8 april 2005 voor waren in klasse 33.

3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten in de klassen 32, 33 en 43 van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 5 november 2014.

8. De contradictoire fase van de procedure is aangevangen op 6 januari 2015. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 21 januari 2015 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 21 maart 2015 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter onderbouwing van de oppositie in te dienen.

9. Op 19 maart 2015 heeft de opposant argumenten ter ondersteuning van de oppositie ingediend. Deze zijn op 22 april 2015 door het Bureau aan de verweerder verzonden, waarbij een termijn tot en met 22 juni 2015 is gegeven om hierop te reageren.

10. Op 26 mei 2015 heeft Kalff Katz & Franssen advocaten zich aangesteld als gemachtigde voor verweerder in deze oppositieprocedure. Het Bureau heeft opposant hiervan in kennis gesteld per brief van 28 mei 2015.

11. Op 5 juni 2015 heeft verweerder zijn reactie ingediend op de argumenten van opposant. Deze reactie is door het Bureau aan de opposant gezonden op 9 juni 2015.

12. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

15. Met het indienen van zijn argumenten beperkt opposant de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht tot alle waren in de klassen 32 en 33 en alle diensten in klasse 43.

16. Opposant stelt allereerst dat de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht soortgelijk zijn aan de waren van het ingeroepen recht.

17. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk en het betwiste teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk bestaande uit de wordelementen "Wilde Zwijnen" afgebeeld in een zwarte tekening van een everzwijn, aldus opposant.

18. Omdat in visueel opzicht geldt dat bij samengestelde merken het wordelement een grotere impact heeft dan het beeldelement, concludeert opposant dat de wordelementen "Wilde Zwijnen" het dominante en onderscheidende element zijn van het betwiste teken. Het ingeroepen recht bestaat uit de woorden WILD en PIG. Omdat beide tekens bestaan uit twee elementen en het eerste woord vrijwel identiek is, is er volgens opposant sprake van overeenstemming in visueel opzicht.

19. Auditief geldt dat het ingeroepen recht en het betwiste teken dezelfde structuur hebben. Zij bestaan beide uit twee woorden, waarvan het eerste woord, "wild(e)", zo goed als identiek is. Opposant acht merk en teken in auditief opzicht overeenstemmend.

20. In begripsmatig opzicht geldt dat "WILD PIG" Engels is voor wild zwijn. Er mag vanuit worden gegaan dat het publiek in de Benelux de Engelse taal voldoende machtig is om deze woorden als zodanig te begrijpen, stelt opposant. Aangezien ook het beeldelement van het betwiste teken een wild zwijn afbeeldt, zijn het ingeroepen recht en het betwiste teken in begripsmatig opzicht identiek, concludeert opposant.

21. Het aandachtsniveau van het publiek is normaal, aldus opposant.

22. Gezien de soortgelijkheid van de waren en diensten en het feit dat merk en teken in hun geheel sterk overeenstemmen, meent opposant dat er sprake is van gevaar voor verwarring en dientengevolge verzoekt hij het Bureau om de oppositie toe te wijzen, het betwiste teken niet in te schrijven en verweerder te verwijzen in de kosten.

B. Reactie verweerder

23. Verweerder geeft aan dat het betwiste teken een gecombineerd woord-/beeldmerk is, bestaande uit een zijaangezicht van een wild zwijn en dat dit beeldelement zwart is ingekleurd en een opvallend grote plaats inneemt in het geheel. Het wordelement is daarbinnen weergegeven in een sierlijk lettertype. Het beeldelement, zo stelt verweerder, is zeer dominant in het betwiste teken. Het ingeroepen recht betreft uitsluitend een woordmerk.

24. In visueel opzicht geldt dat de woorden "PIG" en "Zwijnen" in het geheel niet overeenstemmen. De woorden "WILD" en "Wilde" stemmen slechts in beperkte mate overeen. Het betreft gangbare woorden die bovendien als bijvoeglijk naamwoord gebruikt worden en daardoor minder dominant zijn dan de zelfstandige naamwoorden "PIG" en "Zwijnen", zo meent verweerder. Het ingeroepen recht bestaat uit 7 letters, het betwiste teken uit 12. Bovendien is verweerder van mening dat het betwiste teken in zijn geheel een Bourgondische sfeer oproept en daarvan is geen sprake bij het ingeroepen recht. In visueel opzicht is er, volgens verweerder, geen sprake van overeenstemming.

25. Verweerder stelt, in auditief opzicht, dat er sprake is van een Engelstalig ingeroepen recht en een Nederlandstalig betwist teken. De onderscheidende woorden, "PIG" en "Zwijnen" stemmen niet overeen (zie hiervoor overweging 24). De Engelse uitspraak van het woord "WILD" is zeer afwijkend van het Nederlandse woord "Wilde". Merk en teken hebben een andere cadans, omdat het ingeroepen recht uit twee woorden van één lettergreep bestaat en het betwiste teken uit twee woorden van twee lettergrepen. Er is volgens verweerder geen sprake van auditieve overeenstemming.

26. In begripsmatig opzicht stelt verweerder allereerst dat het niet aannemelijk is dat de consument de tekens gaat vertalen en vervolgens een link legt tussen beide. Een "wild pig" en een "wild zwijn" zijn volgens verweerder verschillende dieren. Een "wild zwijn" wordt in de Engelse taal een "wild boar" genoemd. Het "wilde zwijn" heeft ook een symbolische waarde: het staat voor ongeremde drift en een alleseter. Ten slotte stelt verweerder vast dat het ingeroepen recht een enkelvoudsvorm betreft, waar het betwiste teken in het meervoud is. Samenvattend concludeert verweerder dat er geen sprake is van begripsmatige overeenstemming.

27. Verweerder is van mening dat de waren in klasse 32 van het betwiste teken niet soortgelijk zijn aan de waren in klasse 33 van het ingeroepen recht. Volgens hem is er noch sprake van concurrerende waren, noch van complementariteit tussen deze waren. Ten aanzien van de waren in klasse 33 van het betwiste teken, merkt verweerder op dat deze de waren waarvoor het ingeroepen recht werd ingeschreven (wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen) omvatten, maar dat de ruimere omschrijving van het betwiste teken alle andere alcoholische dranken omvat (uitgezonderd bieren). Deze waren zijn volgens verweerder niet soortgelijk. Ook ten aanzien van de diensten van het betwiste teken, te weten "restaurantie (het verstrekken van voedsel en dranken), tijdelijke huisvesting en café-restaurants" is verweerder van mening dat deze niet soortgelijk zijn aan de waren van het ingeroepen recht.

28. Verweerder meent dat er sprake is van een hoger dan normaal aandachtsniveau, aangezien het om consumenten van wijn gaat. Verschillende soorten worden in de regel met elkaar vergeleken en niet voor niets bestaat de functie van sommelier en zijn er scholen en academies waar men over wijn kan leren.

29. In de praktijk is tot op heden nooit gebleken dat er sprake is van gevaar voor verwarring, aldus verweerder, die het Bureau verzoekt om de oppositie af te wijzen, het depot in te schrijven en opposant te verwijzen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

30. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

31. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

32. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

33. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

34. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

35. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEA, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

36. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
WILD PIG	

Visuele vergelijking

37. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit twee woorden van respectievelijk vier en drie letters, "WILD PIG". Het bestreden teken is een gecombineerd woord-/beeldmerk, bestaande uit twee woorden en een silhouet van een wild zwijn. Het eerste woord "Wilde" telt vijf letters, het tweede woord "Zwijnen" telt er zeven. De woordelementen zijn in sierletters weergegeven binnen de afbeelding van het wild zwijn. De woorden zijn weergegeven in witte letters, het figuratieve element (het wilde zwijn) in het zwart.

38. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het woordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het woordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005). In dit geval zal het publiek naar het betwiste teken verwijzen als "Wilde Zwijnen". Het ingeroepen recht en het betwiste teken zijn identiek in de vier aanvangsletters "WILD" en "Wild", die in het ingeroepen recht het volledige eerste woordelement omvatten en bij het betwiste teken vier van de vijf letters van het eerste woordelement. De consument zal in de regel meer belang hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004), omdat dit in de regel van links naar rechts wordt waargenomen.

39. Daarentegen is er een duidelijk verschil in lengte tussen merk en teken en kan het beeldelement van het betwiste teken in combinatie met de opvallende sierletters niet worden genegeerd. Het Bureau is dan ook van oordeel dat er in visueel opzicht sprake is van een beperkte mate van overeenstemming tussen merk en teken.

Auditieve vergelijking

40. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten Gerecht EU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08).

41. In auditief opzicht bestaan merk en teken uit twee woorden. Het ingeroepen recht bestaat uit twee woorden van één lettergreep "WILD" en "PIG". Het betwiste teken bestaat uit twee woorden van twee lettergrepen "Wil-de" "Zwij-nen". Het ingeroepen recht zal door het in aanmerking komend publiek herkend worden als een Engelse woordencombinatie, het betwiste teken als een Nederlandse. Het ingeroepen recht wordt uitgesproken als [wajld pɪg], het betwiste teken als [vɪldə zʁɛɪnən]. Er is daardoor sprake van een beperkte mate van auditieve overeenstemming tussen merk en teken.

Begripsmatige vergelijking

42. Ten aanzien van de begripsmatige vergelijking merkt het Bureau op dat het ingeroepen recht zal worden begrepen als de Engelse vertaling van 'wild varken', het betwiste teken betreft de meervoudsvorm van 'wild zwijn'. Naar hun letterlijke betekenis genomen zijn dit weliswaar geen identieke diersoorten, maar zijn deze wel zeer nauw verwant. Het is overigens de vraag of het publiek dit verschil zal kennen. De meest gangbare vertaling in het Engels van 'wild zwijn' is 'wild boar'. Met recht kan de vraag gesteld worden of het in aanmerking komend publiek in de Benelux deze letterlijke vertaling van het woord 'wild zwijn' kent. Overigens wordt het mannetjesvarken in het Engels ook aangeduid als 'boar' (in het Nederlands als 'beer').

43. De toevoeging van het element 'wild(e)' maakt de overeenkomst niet minder, integendeel, deze versterkt juist de begripsmatige overeenkomst tussen beide tekens, aangezien het publiek zal begrijpen dat het beide

wilde, niet-herkauwende, veelhoevige dieren betreft, waarbij niet uit te sluiten valt dat een aanmerkelijk deel van het publiek deze zelfs als identiek zal beschouwen. Het publiek zal in dat geval het teken WILD PIG zien als de Engelse vertaling van 'wild zwijn'. Het Bureau is van oordeel dat er in begripsmatig opzicht sprake is van een sterke mate van overeenstemming tussen het ingeroepen recht en het betwiste teken.

Conclusie

44. Merk en teken stemmen in visueel en auditief opzicht in beperkte mate overeen. Op begripsmatig vlak is er sprake van een sterke overeenstemming.

Vergelijking van de waren en diensten

45. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

46. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

47. De te vergelijken waren zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
	KI 32 Bieren; minerale en gaseuze wateren en andere alcoholvrije dranken; vruchtendranken en vruchtensappen; siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken.
KI 33 Wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen. <i>NB: De oorspronkelijke taal van de warenlijst van deze inschrijving is niet het Nederlands. De Nederlandse vertaling is geen officiële vertaling, maar is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i> <i>Cl 33 Vins, hors vins mousseux.</i>	KI 33 Alcoholhoudende dranken (uitgezonderd bieren).
	KI 43 Restauratie (het verstrekken van voedsel en dranken); tijdelijke huisvesting; café-restaurants.

Klasse 32

48. De waren "bieren; minerale en gaseuze wateren en andere alcoholvrije dranken, vruchtendranken en vruchtensappen, siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken" betreffen een grote diversiteit aan dranken, waaronder ook dranken (bieren) die alcohol kunnen bevatten. Bieren zijn naar oordeel van het Bureau soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht, te weten "wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen". Beide worden immers bij en in dezelfde gelegenheden genuttigd. Ze zijn derhalve concurrerend en in sommige

gevallen ook in zekere zin complementair, hoewel het noodzakelijkheidsvereiste daarbij uiteraard niet wordt vervuld. Immers een biertje kan als aperitief worden genuttigd en gevolgd worden door wijn bij het eten (of vice versa). De verkooppunten en de distributiekkanalen van bieren en wijnen zijn over het algemeen dezelfde.

49. De overige dranken in deze klasse, te weten "*minerale en gazeuse wateren en andere alcoholvrije dranken, vruchtendranken en vruchtensappen, siropen en andere preparaten voor de bereiding van dranken*" hebben dezelfde aard (dranken) en bestemming (het lessen van de dorst) als de waren van het ingeroepen recht. Ook deze waren hebben vaak dezelfde verkoopkanalen en bevinden zich gezamenlijk op menu- of drankkaarten. De wijze van gebruik en de eindgebruikers kunnen dezelfde zijn en ook hier kan er sprake zijn van een concurrentiële verhouding. Hoewel er bijvoorbeeld alcoholvrije wijnen bestaan, zijn er ook belangrijke verschillen aan te wijzen tussen wijnen en alcoholvrije dranken en mag ervan worden uitgegaan dat de doorsnee consument deze waren als zodanig wel zal weten te onderscheiden. Er is dan ook sprake van een lichte mate van soortgelijkheid tussen deze waren (zie in die zin GEU, Rosalia de Castro, T-421/10, 5 oktober 2011).

Klasse 33

50. De waren "*alcoholhoudende dranken (uitgezonderd bieren)*" vormt het genus van de species aanduiding "*wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen*" en is derhalve identiek daaraan (zie in deze zin GEU, METABIOMAX, T-281/13, 11 juni 2014).

Klasse 43

51. De betwiste diensten, te weten "*restaurantie (het verstrekken van voedsel en dranken) en café-restaurants*" zijn in essentie gericht op het bereiden en/of serveren van voedsel en dranken, die onmiddellijk geconsumeerd worden, al dan niet op afgelegen plaatsen, waar deze diensten kunnen worden aangeboden in samenhang met diensten op het gebied van "*tijdelijke huisvesting*". De marktrealiteit leert weliswaar dat sommige producenten van voedsel en/of dranken ook restauratiediensten onder hun merknaam verlenen (bijvoorbeeld koffieproducenten en hun koffiezaken, ijsproducenten en hun ijsverkooppunten, bierproducenten en cafés), maar dit kan niet worden gedefinieerd als een staande handelspraktijk en blijft vooral beperkt tot grote, bekende en succesvolle ondernemingen.

52. Het feit dat voedsel en dranken worden genuttigd in een restaurant maakt niet dat deze waren en diensten daardoor soortgelijk zijn. De consument is zich immers bewust dat het geserveerde voedsel en de dranken worden geproduceerd door andere ondernemingen (zie in dit kader GEU, HAI, T-33/03, 9 september 2005). De diensten "*restaurantie (het verstrekken van voedsel en dranken) en café-restaurants*" zijn dan ook niet soortgelijk aan de waren "*wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen*" van het ingeroepen recht.

53. Voor de dienst "*tijdelijke huisvesting*" van het betwiste teken geldt dat deze afgezien van zijn verschillende aard (dienst versus waren), een andere bestemming en wijze van gebruik kent dan de waren "*wijnen, met uitzondering van mousserende wijnen*". Deze dienst en deze waren zijn niet concurrerend en kennen in de regel een andere commerciële herkomst. Concluderend is deze dienst van het betwiste teken niet-soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

Conclusie

54. De waren en diensten waartegen de oppositie is gericht zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet-soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

A.2 Globale beoordeling

55. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en de overeenstemming van de tekens een rol.

56. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor de betrokken waren en diensten geldt dat deze behoren tot de categorie dagdagelijkse consumptiegoederen c.q. diensten. Dat er, zoals verweerder stelt (zie overweging 28) ook wijnliefhebbers, oenologen en vinologen bestaan, maakt nog niet dat er in alle gevallen sprake zal zijn van een verhoogd aandachtsniveau bij de aankoop van wijn. De waren in kwestie kunnen immers ook gewoon bij de supermarkt worden gekocht, al dan niet in de aanbieding. In het geval er sprake is van een divers in aanmerking komend publiek met verschillende bijbehorende aandachtsniveaus, dient rekening gehouden te worden met het laagste niveau van aandacht. Het Bureau gaat daarom uit van een normaal aandachtsniveau.

57. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

58. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht WILD PIG beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren in kwestie.

59. Een deel van de waren is identiek of soortgelijk. Merk en teken zijn in visueel en auditief opzicht in geringe mate overeenstemmend. In begripsmatig opzicht is er echter sprake van een sterke overeenstemming. Het ingeroepen recht beschikt over een normaal onderscheidend vermogen en er is sprake van een normaal aandachtsniveau bij het in aanmerking komend publiek. Het Bureau is dan ook van oordeel dat het publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming.

B. Conclusie

60. Op grond van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er sprake is van gevaar voor verwarring met betrekking tot de identieke en soortgelijke waren waartegen de oppositie werd ingesteld.

IV. BESLUIT

61. De oppositie met nummer 2010347 wordt gedeeltelijk toegewezen.

62. Benelux merkaanvraag met nummer 1284430 wordt niet ingeschreven voor de waren waartegen de oppositie is gericht, te weten:

- Klasse 32: Alle waren.
- Klasse 33: Alle waren.

63. Benelux merkaanvraag met nummer 1284430 wordt wel ingeschreven voor de diensten waartegen de oppositie werd gericht en die niet soortgelijk zijn, alsook voor de waren en diensten waartegen de oppositie niet is gericht, te weten:

- Klasse 16: Alle waren.
- Klasse 18: Alle waren.
- Klasse 24: Alle waren.
- Klasse 25: Alle waren.
- Klasse 29: Alle waren.
- Klasse 41: Alle diensten.
- Klasse 43: Alle diensten.

64. Geen van de partijen wordt in de kosten verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt.

Den Haag, 17 november 2015

Tomas Westenbroek
(rapporteur)

Willy Neys

Camille Janssen

Administratieve behandelaar:
Rudolf Wiersinga